

TÖRÖKÖR

2013. június

A törökóri gyülekezet lapja

Aratás előtt

„Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia. Bizony, bizony mondom néktek: ha a búzaszem nem esik a földre, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz. Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt.”
(Jn 12, 23-25)

Balássy András

Egy népmesében az ifjú főhős megígérte egy boszorkánynak, hogy nem házasodik meg. Aztán – persze – később igencsak megszeretett egy molnárleányt.

A leány még inkább, mint a fiú és kérte, hogy vegye el őt feleségül. De a legény elmondta, hogy sohasem házasodhat meg, mert esküjét adta.

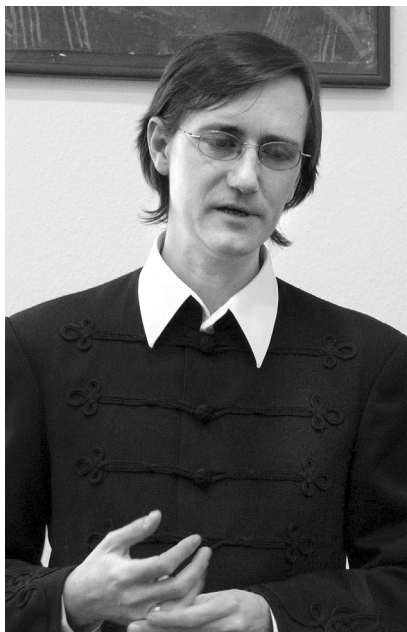
– Ha csak az a baj, – mondta a molnárleány, – segítek én azon.

A lagzi után aztán a fiatalasszony varázsláshoz folyamodik, többek között egy cipóval, amit az asztalra tesz. Ez az érkező boszorkányt ekképpen szólítja meg:

– Hát te, kutya boszorkány, nem bocsáthatsz meg, mint én megbocsátok? Engem elvetnek, megnevők, azután lekaszálnak, azután megcsépelnek, megörölnek, vízzel összegyúrnak, megsütnek, azután megesznek. Ennyi kint én mind kiállok s megbocsátok.

– Ejnye, teremtetted, – kiáltotta a boszorkány, – itt nagyobb boszorkány van nálamnál.

A mese nyilvánvalóan nem a kenyérről szól. A példa ugyanakkor világos: a búza „szenvédésébe” belegondolva az ember magát is másként fogja látni. És valóban: a mindennapi kenyér természetessége könnyen feledtetni velünk, milyen bonyolult folyamat végén kerül az asztalunkra.

Balássy András

Jézus ezen a ponton döbbenetes párhuzamot von. Önmagát azonosítja a búzaszemmél. Azaz a búzaszemmél, amely „életet adja”, hogy éltethessen. Így rácsodálkozhatunk mindkettő jelentőségére: áldozatának keservességére és erejére.

A következő párhuzam pedig már rólunk szól. Nem lehetünk részesei a Krisztusban elnyerhető életnek, ha nem válunk részeseivé Krisztus szenvedésének. A mi sorsunk is a búzaszemé: ha visszatartjuk szeretetünket – magunk maradunk, nincstelenül. Ha szétszjtjuk – egyre több lesz belőle.

GYÜLEKEZETI ÉLET

Április 4-én, a szokásos bibliaórát követően konzultációt tartott a presbitérium. Ennek során áttekintette a gyülekezeti szolgálatokat, és kialakította struktúrájukat. A szolgálatokat öt, Dicsőítés, Tanítványság, Közösség, Misszió és Háttér nevű csoportba rendezte. Ezek élére egyeztető, szervező, ellenőrző feladatokkal vezetőket kér fel. A Dicsőítés nevű csoportba sorolta az istentiszteleti és az ifjúsági éneklést, az énekkart, a dicsőítés környezetével (templommal, kerttel, kapualjjal) kapcsolatos teendőket, és a sákramentumok gondozását, a Tanítványsághoz a gyermekek, az ifjúság, a felnőtt csoportok, a gyülekezeti délutánok tartalmi kérdéseivel, és az iratterjesztéssel összefüggő intézniezőket. A Közösség nevű csoporthoz a szeretetvendégségek, a házigazda és a köszöntő szolgálat, a kirándulások és a különféle egyéb programok, a Misszióhoz a gyülekezeti diakónia, a Hős utca, és az Alfa-kurzus, míg a Háttérhez az istentisztelet, a presbitérium, a pénzügyek és a kommunikáció intézniezői tartoznak. Az egyes szolgálatokat az eddigi gyakorlatnak megfelelően az adott szolgálathoz szükséges számú szolgáló végzi majd, az ő munkájukat szervezik és irányítják az öt munkacsoport leendő vezetői. Minthogy gyülekezetünk létszámához képest máris nagyon sokan vállaltak feladatot, az új struktúra létszámgényét nem lesz könnyű kielégíteni.

Április 25-én, az esti bibliaórát követően, canonica visitatio zajlott gyülekezetünkben. Az egyházlátogató bizottság tagja volt Szigethy János, az újppest-újvárosi gyülekezet lelkésze, egyházmegyei tanácsos, és Gyura Tibor egyházmegyei számvevő. Gyülekezetünk helyzetéről és életéről Balássy András nagytiszteletű úr számolt be, amit grafikonokkal és fotókkal tett szemléletessé. A beszámoló nemcsak a népmozgalmi adatokat, közösségi alkalmakat, eseményeket, különféle csoportjainkat, e csoportok munkáját, vagy épp az ígéhirdetés sajátosságait mutatta be, hanem olyan vállalkozásainkat is, mint a játszótér megteremtése, a homlokzat felújítás, vagy a Törökör megjelentetése. A látogatók megállapították, hogy a gyülekezeti életben, különféle törekvéseinkben kirajzolódó tendenciák, az útkeresés eredményei életrevalóságunkat bizonyítják, és irányít mutathatnak, példát adhatnak más gyülekezeteknek is.

Folytatás a 2. oldalon

„Sok baja van az igaznak...”

Dr. Nagy Sándor

„Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr” – olvassuk a Zsolt. 34,20-ban.

És neked mi közöd ehhez? – kérdezheti tőlem a kétkedő olvasó. Mitől lennél éppen te igaz?! – Nem mitől, hanem kitől – válaszolnék nyomban, Attól, aki testet öltött érttem, élt, szolgált és meghalt a kereszten azért, hogy én a bűnös, Isten szemében, igaz lehessen. Nem a magam, hanem egyedül Krisztus érdeméért. S ezek után az Atya, aki őt így adta nekünk, mi módon ne adna vele együtt mindent minékünk (Róma 8,32.)?!

Se szeri se száma azoknak a megnevezhető testi-lelki-szellemi ajándékoknak, melyekkel Urunk bennünket eddigi életünk során érdemtelenül elhalmozott. De most mégis arról szöveg, amikor baj fenyegetett, de ő megszabadított, megmentett engem és szeretteimet annak beteljesülésétől vagy következményétől.

Dr. Nagy Sándor

53 éve fiatalon kötöttünk házasságot Zsuzsámmal, akit Urunk félreismerhetetlen vezetéssel melém rendelt. „Minden alap nélkül” – ahogy némely aggódó lelki testvérünk kendőzetlenül velünk közölte. Ez így majdnem igaz volt, ha anyagiakra gondolunk, de valójában mégsem, mert minden dolgunk végső alapjául az egyetlen fundamentumot, Krisztust, magunkénak mondhattuk.

Szeretteink befogadtak, első gyermekünk meg is született, s jött

a második is éppen akkor, amikor a nekünk otthont adók egyikének váratlan és nagy betegsége támadt, így tovább ott nem maradhattunk. Ráadásul az éppen érkezett második gyermekünk különös és nem régen még halálos kimenetelű betegségben, Leiner kórban szenvedett, melynek legfőbb gyógyszere az anyatej volt. Fedél nélkül, egy éves csecsemővel, kórházban lévő, anyját nélkülözni nem tudó újszülöttel, nekem távoli munkahellyel rá voltunk utalva a bennünket felváltva befogadó rokonok, barátok, lelki testvérek önzetlen és hathatós segítségére. Így ment ez heteken át. Mivel napról-napra buzgón keresve is minden remélt tartós budapesti megoldás lehetősége szertefoszlott, egy „alkalmi” újsághirdetés nyomán lakással járó vidéki munkahelyre pályáztam. S nem sokkal ez után egy vidéki mezőváros új ipari üzemének vadonatúj mérnöki szolgálati lakását mondhattuk magunkénak. Közben gyermekünk is meggyógyult, nyoma sem maradt a súlyos betegségnek. S bár a korábbi, patika tisztaságú laboratóriumom elegáns világát fel kellett cserélnem egy takarmánygyár meglehetősen széles spektrumú üzemi feltételeivel, mégis itt járhattam ki az életnek azt az iskoláját, mely emberileg, szakmailag, szellemileg sokkal többet adott, mint amit nyerhettem volna a kényelmesen berendezett budapesti kutató intézet olajozott környezetében. S csakhamar szerető testvérek gyűrűjében, élő gyülekezetben élhettük tovább lelki-szellemi életünket is.

Persze az ott töltött 7 esztendőben próbák is vártak ránk, melyekről és a szabadulásról órákat tudnék beszélni és sok-sok lapot írással betölteni! Mégis, amikor az ottani lét kezdett terhevé és elhordozhatatlanná válni, sok-sok fájdalommal megélt lehetőség-láncolatban újra visszahelyezett bennünket az Úr honos környezetünkbe, melynek szellemi melegágyává éppen a törökőri gyülekezet vált. Köszönet és hála legyen annak, aki az övéiről soha el nem feledkezik (Ésa 49,15.)!

**Folytatás az 1. oldalról
(Gyülekezeti élet)**

Különösen fontosnak tartották az ifjúság teljes jogú jelenlétét, mint annak bizonyítékát, hogy itt egy közösség építi magát. Dicsérték a realitásokhoz igazodó tervezést, a gazdálkodás takarékoságát, döntéseink megalapozottságát. Úgy találták, hogy tisztelettel és szeretettel bántunk az emberekkel, s így bántunk vagyonunkkal is. Isten gazdag áldását kérték gyülekezetünk munkájára és a lelkész szolgálatára.

A vizitálók: Szigethy János és Gyura Tibor

Május 1-jén a gyülekezet Normaafa környéki túrát, mindenki által teljesíthető kirándulást szervezett a Budai-hegységben. A vállalkozó huszonegy fő a Széll Kálmán téren találkozott. A résztvevők között példaadó számban voltak jelen a fiatalok. A jól sikerült kirándulás eseményeiről Barabás Ildikó számol be. (3-4. oldal)

Május 2-án presbitéri gyűlés fogadta el a 2012-es évre vonatkozó leltárt, valamint a pénzügyi szabályzatot. Megvitatta a gyülekezeti ingatlan szükségességét javítását is. Garanciális javítást kértünk a külső homlokzat festésére. Árajánlatot kértünk az udvari homlokzat tatarozására, és a szomszédos iskoláról lehulló vakolat miatt egyre rosszabb állapotba kerülő tető javítására. Végül a presbitérium jegyzőkönyvileg is köszönetet mondott a nagylelkű adományozóknak, akik újjahangolták az orgonát, és azoknak, akik komoly összeggel járultak hozzá az egyházmegye által előírt lelkész-képzési költségvetés javadalom növekmény költségvetési fedezetének megteremtéséhez. (D.S)

Május 5-én anyák napi istentiszteletet tartottunk, az alkalmon a gyülekezet ifjúsága szolgált. A lectionem (Lk 1, 26-38) Varga Dávid olvasta fel, majd az ezt követő imádság után Bátor Réka, Bátor Zsófia, Farkas Bertalan és Fodor Boglárka, Soós Balázs háttérrelmunkájával, a Kezek című pantomimet adta elő.

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

A darab arról beszél, hogy Isten megteremtette az embert, és kezet adott neki arra, hogy azzal alkosson, simogasson, vigasztaljon, adjon, védelmezzen, imádkozzon, de Isten adományát az ember rosszra használta. Rombolt, ütött, elvett, visszautasított, gyűlölködött. Ezért Isten elküldte közénk fiát, akinek keze simogat, vigasztal, ad, hív, fölemel, áld. Mi azonban átszögeztük kezét, gúnyoltuk és megöltük őt, de aki bűneinkből megváltva, s nekünk új életet ígérve feltámadt halottaiból. A hatásos előadás evangéliumi üzenetét Balássy András nagytiszteletű úr mélyítette el. Lk 1, 30 alapján prédikációjában Mária anyaságára visszamutatva arra vezette rá a gyülekezetet, hogy az anyaságnak döntő szerepe van Isten tervének megvalósulásában. A prédikációt követő imádságot Varga Virág olvasta fel, majd a közösen elmondott Miatyánk után az ifjak virágpalántákkal köszöntötték az édesanyákat. Dr. Nagy Sándor főgondnok úr az ünnep történetéből néhány fontos eseményt idézett még fel, emlékeztetve arra, hogy az anyák napját végül Anna M. Jarvisnak köszönhetően 1914-ben az Egyesült Államokban nyilvánították hivatalos és nemzetközileg is elismert ünnepé. Magyarországon a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt kezdeményezésére 1925-ben lett május első vasárnapja az édesanyák ünnepe.

Május 9-én ügyvédünk, dr. Horváth György megküldte az Aréna-perben illetékes bíróságnak megfogalmazott műszaki szakértői véleményt. A mi álláspontunk szerint a templom környezetében az irodaház felépítése jelentős változásokkal járt. Csökkent az ingatlan intimitása, a templom tere teljesen bezárult, a Kerepesi útról még a torony sem látszik már, s a harangszó ki sem hallatszik az udvarról, vagyis a gyülekezet nyilvános jelenlétének, a templom megmutatkozásának esélye nagyot romlott, használati értéke jelentősen csökkent (forgalmi értékről nem beszélhetünk). A szakértő gyökeresen ellentétes véleményre jutott. Álláspontja szerint, minthogy az iskola felől korábban is beláttak ránk, az intimitás nem változott. Úgy gondolja egyébként, hogy az emberek nem a templomtorony látványa, hanem belső indíttatás okán járnak templomba, ezt a láthatóság nem befolyásolja. Ha mégis befolyásolná, akkor megállapíthatja, hogy a helyzet ebből a szempontból is kedvezően alakult, hiszen az irodaházból többen láthatják a templomot és a parókiát, mint eddig bármikor. Elismeri, az irodaház hangfogóként működik, de ellenkező irányban is, azaz felfogja a Kerepesi út zaját, s e tekintetben még növeli is a templom meghittségét. Fölemli továbbá azt az úgymond köztudomású tény, hogy egy környezet infrastrukturális fejlődése a környezet ingatlanaira is pozitív hatással van. Elismeri, ez esetben persze sem a piaci összehasonlító módszer, sem a hozadék elvű értékelés a konkrét használatra nem értelmezhető.

Folytatás a 4. oldalon

Aforizmák

Czanik Péter

- Ne szégyelljünk kérdezni, mert kérdéssel kerülünk egyre közelebb és közelebb az Isten akaratához.
- Ahol az evangélium terjed, ott nő a biztonság, mert csökken az emberi rosszakarát.
- Korunkat érzelmi elszáradás jellemzi. Szeretne az ember örülni, de nem tud, ezért szórakozik helyette. Ahol az igazi öröm hiányzik, megjelennek a pótszerek.
- Azért csalódnak ma is annyian Jézusban, mert nem azt várják tőle, amit hoz. Csak az nem csalódik Jézusban, aki jól olvassa a Bibliát.

Czanik Péter

- Isten nélkül a sok is kevés. Istennel a kevés is sok.
- Az a legnagyobb büntetés, ha az ember eléri azt, amit akart: az Istentől való függetlenséget! Isten tiltásai nem a szabadságunkat akarják korlátozni, hanem az életünket védeni.
- Ahhoz, hogy az életünk értelmét megtalálhassuk a világban, rá kell nyílnia szemünknek Isten Igéjére.
- Nem szeretjük, ha valaki tanít bennünket. Sok ember azért nem tud megtérni, mert nem akarja elismerni a tekintélyt maga fölötte. Túlságosan megalázónak érzi, hogy nem ő a legokosabb a világon.
- El kell csöndesednünk, hogy meghalljuk Isten tanítását.
- Az örömünkön is le lehet mérni, milyen közel vagyunk Istenhez.
- Az ember kitüntetése és egyben átka, hogy tudatosan éli meg az életét, és tudja, hogy meg kell halni.
- Aki igazán megismerte az Istent, annak szívében vágy támad arra, hogy másokkal is megismertesse ezt az örömet. Az már nem tudja nem szeretni az embertársait.
- A legtöbb ember azért nem tud megtérni, mert nem tisztességes önmagával szemben se.

Az együttlét csodája

Barabás Ildikó

A csodák ott kezdődnek, hogy vagyunk rájuk. És bármikor be is következhetnek, ha hiszünk bennük. Még egy kiránduláson is! Mondjuk a gyülekezet május elsején lezajlott kirándulásán.

Az első csoda az időjárás volt: egy hónapja még hóesés, tél. Most verőfény és szinte nyár. Pedig tavasz van.

A Széll Kálmán téren vált teljessé a csapat, összesen 21-en folytattuk utunkat. Villamos, fogaskerekű.

A Széchenyi-hegyen, egy csendes kis tisztáson megpihentünk, megreggeliztünk. A bátrabbak a napon, a tapasztaltabbak árnyékos helyen kerestek nyugalmat.

Nagyjából ismertük egymást, de Laczkó Marika néninek és a Nagy házaspár unokáinak, Nagy Petrának, Eszternek és Benjaminszónak adtunk egy kis bemutatkozási időt. A piknikezés végén aztán elköszöntünk lelkészházaspárunktól, akik, gyülekezetünk legifjabb túsorai, saját gyermekeikkel, boldogan mentek játszótérre.

Folytatás a 4. oldalon

TÖRÖKÖR 3

**Folytatás a 3. oldalról
(Az együttlét csodája)**

Ennek is megvan a maga rendelt ideje. Örültünk, hogy már velünk is eljöhettek ilyen messzire és ennyi időre!

Bár nehezen, de aztán végre útnak indultunk, és ki-kí a maga korosztályának megfelelően igazodott és keresett társakat a túrára. És közben sorozatos csodákat élhettünk meg. Emberi érintések, beszélgetések, hallgatások, meghallgatások formájában.

Kiderült, hogy Marika nénink nagyon ismeri a növényeket. Megmutatta a vadsóskát, amiből ő maga rendszeresen készít tőtikét. Megosztotta velünk életének azt az élményét is, amikor a Kamaraerdőre járt ki csalánt és vadsóskát gyűjteni. Egyikből te-

nünket, egy rövidítésen akartak lejönni. Elég veszélyesnek tűnt: meredek, köves, sziklás terep. És ekkor, megmaradt csapatunk legfiatalabb résztvevője Benjámín, odaszaladt, hogy segítségükre legyen. Gyönyörködve álltam. Hálát adok az Úrnak, hogy megajándékozott ezzel a látvánnyal.

Kányádi Sándor szavai jutnak eszembe: „nincs az a film, az a magnó, / vissza ez már nem hozható” (Fától fáig).

Egy újabb pihenőnél, újra elköszöntek néhányan. Már csak egy maréknyian maradtunk. Az ifjúságot: Barabás Anna, Fodor Boglárka, Bátori Réka és Zsófi, Soós Balázs, Brouwer Dániel képviselte. Az örökifjak pedig Dibuz Sarolta, Szakmáry Judit és jómagam voltunk.

A Normafához vezető úton a lányok már jócskán elfáradtak

át főzött, a másiktól pedig a már említett töltelékeket. Ajánlom tehát, hogy akik érdeklődnek Isten patikája iránt, bátran kerüljenek xy nénivel kapcsolatba!

Egy újabb csodának, az Úti Madonna kápolnánál lehettünk szemtanúi.

Dr. Nagy Sándorné, Zsuzsa néni és Viemann Erikné, Ági néni, szokásuk szerint természetesen mindent be akartak járni, meg akartak nézni. Ami szép és érdekes, azt még le is kellett fotózni. Ilyen a szenvedély! Közben a csapat másik része már továbbindult az ösvényen. A felfedező, hogy behozzák lemaradásukat, és hogy ne kelljen kerülővel utolérni ben-

A farkasréti August cukrászdában gyűjtöttünk erőt az újabb túrához: ezúttal a Normafa volt a cél. Térkép, útjelző táblák és Zsófi segítettek a tájékozódásban. A Normafához vezető úton a fiúk cipeléssel is segítettek a lányokat, akik már jócskán elfáradtak akkorra. Felérve a csúcsra rétes volt a jutalom.

Jócskekedetekben, segítségben, példamutatásban bizony szép és emlékeztető ajándékokat adtunk egymásnak. Izmainkban, lelkünkben még sokáig őrizni fogjuk ennek az útnak a csodáit. Aki nem hiszi, legközelebb jöjjön el és élje át maga is a közösség gyógyító erejét!

**Folytatás a 3. oldalról
(Gyülekezeti élet)**

De nem szorul külön bizonyításra, hogy az alperesi tevékenységnek betudható értéknövelő átalakításokon túl a környék rendezésének és korszerűsítésének következményeként az egyházi telek forgalmi értéke feltétlenül nőtt. A további lépésekre a presbitérium döntése után kerül sor.

Május 11-én konfirmációs vizsga zárta a Te-TRISZ két felkészítő esztendejét. A vizsgán az idei hat jelöltből négyen jelentek meg és szerepeltek sikeresen: Bíró Szeréna, Leskó Betty, Varga Dávid és Varga Virág, mert Farkas Benjámín az előző héten, Rozgonyi Atila a vizsgát követő héten járult a Balássy András, Dr. Nagy Sándor és Czanik András összetételű bizottság elé. Pünkösdkor valamennyien együtt, a gyülekezet színe előtt fogadhatják meg, hogy Jézus Krisztusnak igaz követői, református keresztyén anyaszentegyházunknak egész életükben hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő, szolgáló és áldozatkész tagjai lesznek.

Május 19-én, a pünkösdi istentiszteleten, gyönyörűen felvirágzott templomban került sor a hat frissen konfirmált fogadalmátételére. Nagytiszteletű úr ismertette a vizsgaeredményeket, majd Péter apostol pünkösdi beszéde alapján (ApCsel 2, 14-36) nemcsak a tanulókat, de ahogy ő fogalmazott, a még megtanulandók vázlatát is felidézte az ifjaknak, akik – kérdéseire válaszolva –immár a maguk jogán kijelentették, hogy meg akarnak maradni Isten szövetségében, követni kívánják Krisztust, és róla vallást tesznek. Az Apostoli Hitvallás elmondásával megvalóították a Szentháromság Istenbe vetett hitüket. Ígérték és fogadták, hogy Jézus Krisztus követői, református anyaszentegyházunknak egész életükben hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő, szolgáló, és áldozatra kész tagjai lesznek. A fogadalmátétel személyre szóló áldással zárult. A hat ifjúnak a gyülekezet ajándékeként Dr. Nagy Sándor főgondnok úr egy-egy Bibliát adott át. Az idén május 19-én, Pünkösdvasárnap ünnepelhettük a Magyar Református Egység Napját, s hallgathattuk meg e nap Kárpát-medence szerte minden gyülekezetben elhangzó közös imáját, és idézhettük fel a Generális Konvent Elnökségének körlevelével a 2009. május 22-én elhangzott hitvallást, hogy Krisztus a jövő, s mi együtt akarjuk követni őt. A pünkösdi úrvacsorával elsőként és először a hat ifjú élt, akiket két presbiter vezetett az Úr asztalához.

A konfirmáltak

Népszámlálás. A 2011-es népszámlálás első, nagycsütörtökön közzé tett adatai szerint a felmérés időpontjában 1 153 442 ember vallotta Magyarországon reformátusnak magát. Ez a teljes lakosság 11,6 százaléka. A tíz évvel korábbi, 2001-es népszámlálás adataihoz képest: a csökkenés 28,2 százalékos. Akkor 1 622 796 reformátust tartottak számon, ami a teljes lakosság 15,9 százalékát tette ki. A magukat vallásosnak vallók számának csökkenése azonban nemcsak a reformátusokat érintette. A népszámlálás adatai szerint 3 871 881 katolikus él Magyarországon, 31,4 százalékkal kevesebb, mint tíz évvel korábban (akkor 5 558 961 katolikust számoltak). Az összlakosságon belül most 38,9 százalékos a katolikusok aránya, ez 2001-ben még 54,5 százalék volt. Az evangélikusok 214 965-en voltak a mostani népszámláláskor, ez 29,2 százalékkal kevesebb a 2001-es 304 705-höz képest. Az evangélikusok a korábbi felméréskor a teljes lakosság majdnem 3 százalékát tették ki, a mostani adatfelvételkor már csak a 2,16 százalékát. A más vallási közösséghez tartozók száma azonban a 2001-es 96 760-ról 167 231-re, 72,8 százalékkal nőtt. Ők az előző 0,9 százalékkal szemben 2011-ben a magyarországi lakosság 1,68 százalékát tették ki. Jelentős a gyarapodás az egyházhoz, felekezethez nem tartozók számában. 1 483 369-ről 1 806 409-re, arányuk a teljes lakosságon belül 14,5 százalékról 18,1 százalékra. A kérdésre nem válaszolók száma 2001-hez képest majdnem a 2,5-szeresére, vagyis a felmérték 27,1 százalékára nőtt.

Esperes-gondnoki értekezlet. Az elmúlt esztendő hagyományos rendje szerint idén is sor került a Magyarországi Református Egyház 27 egyházmegyéjének elnökségei és a 4 egyházkerület püspökei, főgondnokai részvételével az országos esperes-gondnoki értekezletre Budapesten a zsinati ülésteremben. Az értekezlet beszámolót hallgatott meg a 2011. évi népszámlálás vallási adatairól, az ennek feldolgozását is célul kitűző egyházszociológiai bizottság munkájáról valamint az Egyházi Jövőkép Bizottság (EJB) által a közelmúltban megkezdett belső párbeszéd folyamatáról. A plenáris munka mellett négy munkacsoportban vitatták meg a jelenlévők a készülő új egyházi bíraskodási törvény koncepciójának szempontjait, az elkészült cigány-missziós stratégiai dokumentumot, az egyházmegye határok esetleges megváltoztatásának szempontjait és az EJB által megindított párbeszéd folyamatának részleteit. Az esperes-gondnoki értekezlet megvitatta ifj. Hegedüs Loránt Budapest-Szabadság téri református lelkész által kiadott, anticionista tüntetésre hívó nyilatkozatot is. A Magyar Nemzet szerint az értekezlet fegyelmi vizsgálatot kezdeményezett ifj. Hegedüs Loránt ellen az illetékes egyházmegyenél.

Folytatás a 6. oldalon

Alpha kurzus Törökőrön

Dr. Dibuz Sarolta

Októbertől nagy vállalkozásba akarunk fogni gyülekeztünkben: Alpha kurzust indítunk. Ezt egy monoszlói csendes hétvégén határoztuk el, és már hónapokkal ezelőtt el is kezdtük az előkészületeket.

Mi is az Alpha kurzus? A keresztény hit alapjaival megismertető sorozat, elsősorban azok számára, akik nem járnak templomba, de érdeklődnek a keresztény hit iránt. Az Alpha tehát a missziót szolgálja. A kurzus hetenkénti összejövetelek keretében egy jó hangulatú vacsorát követő előadásból és a téma kiscsoportos megbeszéléséből áll. A keresztény hit alapjait 15 előadásban mutatja be, amelyek tíz egymást követő hét egyik estéjén valamint egy csendes hétvégén hangzanak el. Az előadások egyszerűen és világosan mutatják be Jézus Krisztus evangéliumát. Az előadásokat Nicky Gambel a Holy Trinity Brompton (HTB) anglikán közösség lelkésze tartja majd videóról. Az Alpha – több mint húsz éve, ebből az egyházközségből indult el. Ma már a világ 163 országában, minden társadalmi, etnikai körben és különböző keresztény felekezetekben tartanak ilyen sorozatot. Magyarországon 1998-ban indult az első, azóta, magyar nyelven, már több mint 180 zajlott le.

Most e tájékoztatóval nemcsak megismertetni szeretnénk az Alpha kurzust és a vele kapcsolatos terveinket. Segítséget is kérünk. Először is gondolja át mindenki, van-e olyan ismerőse, aki érdeklődik a keresztény hit iránt, de nem jár rendszeresen templomba, viszont szívesen eljárna egy ilyen alkalomra. Hívogassuk őket a részvételre!

A kurzus nem jelent kötelezettséget. Az a cél, hogy a résztvevők halljanak az evangéliumról. A sorozathoz nagy szükség van segítőkre. Állandó segítőkre, akik a megbeszéléseken a csoport munkájában vesznek részt. Szükségünk van egy dicsőítő vezetőre, aki az éneklést vezeti.

alpha

Az is sokat jelent, ha valaki csak esetenként segíthet, hiszen jól jön majd a szorgos kéz a vacsora elkészítéséhez és a mosogatáshoz. Kérjük, jelentkezzenek mielőbb dr. Dibuz Sarolta vagy dr. Nagy Balázs Ágoston presbitereknél. Azokat pedig, akikre így közvetlenül nem számolhatunk, arra kérjük, imádkozzanak a résztvevőkért, hogy megértsék az evangélium üzenetét, és hitre jussanak. Végül pedig reméljük, hogy lesznek olyanok, akik – miután megszólították őket a kurzuson hallottak és megismertek minket –, rendszeresen eljárnak majd közénk a gyülekezetbe. Fogadjuk őket szeretettel! A továbbiakban rendszeresen tájékoztatjuk a gyülekezetet az előkészületekről.

ÉRTÉKEINK

A harang

Varga Lajos Márton

A presbiteri jegyzőkönyvek szerint a harang 1952-ben érkezett hozzánk. Fekete Sándor esperes ajánlotta a gyülekezetnek, mint az 1951-ben állami döntéssel törvénytelenül, mert az érvényes szabályozás ellenére megszüntetett és felszámolt Lórántffy diakonissza

anyaház elraktározott vagyontárgyát. Éppen jókor, hogy az istállóból lett imaterem az legyen, ami lenni akar: templom.

Azt tudjuk, mert a harangunk maga árulja el, hogy Szlezák Rafael öntötte Rákospalotán, átmérője 38 cm, súlya 38 kg. A palástján olvasható üzenet Pál apostoltól való: „Mindenbe hálákat adjatok” (1Thessz 5,18). Egyéb felirata szerint a „Lórántffy diakonissza anyaház”-nak készült, de, hogy mikor, sajnos nem sikerült kideríteni. Azt sem, hogy hol hirdette Isten dicsőségét, hol hívogatta, ha hívogatta az embereket istentiszteletre, temetésre, hol figyelmeztette őket veszélyre, az idő múlására, halálra. Szlezák Rafael egyébként, a nagy magyar harangöntők egyikének, Szlezák László aranykoszorús mesternek az unokaöccse 1935-ben nyitott Budapesten önálló harangöntő műhelyt. Ezt 1950-ben elvették tőle, majd 1957-ben visszaadták. Az ön-

töde egy ideig még Szlezák Rafael 1959-ben bekövetkezett halála után is dolgozott, míg aztán véglegesen meg nem szűnt. Több mint 600 harangjáról van adat az Öntödei Múzeum harangadatbázisában.

A harangunk felfüggesztő koronája a lehető legegyszerűbb. Tártsás, a kicsi súly miatt. A felső pártázon, féldomború pontok sora fut körbe, ez alatt egy szélesebb sávban finom, növényi ornamentikájú, plasztikus girland látható. A lágy vonalú palástot a már idézett feliratok díszítik, de közvetlenül az alsó pártázat fölött, két térhatású horony is mélyül a harangba, amihez, magán az alsó pártázon, stilizált virágokból szövődő, erős mintázatú fríz kapcsolódik. Látványos. Az ütőgyűrű keskeny, a harang azonban meglepően elevenen, telten és ugyanakkor szelíden szól. Szlezák Rafael jó mester volt, dicsérhetjük, nagyon értett ahhoz, amit csinált. Ha a harangot most öntenék, akkor – a Szlezák dinasztia ez idő szerint működő mestere, az őrbottyáni Gombos Miklós tájékoztatása szerint, hozzávetőleg 380-400 ezer forintot kellene érte fizetnünk.

Érdekes epizód a történetben, hogy valamikor 1986-1989 között, nem tudni pontosan milyen munkálat során, a harangkötél elszakadhatott, levezetésének helyét pedig eltömték, bevakolták. A harang elnémult. És hallgatott is 2006-ig. Egészen különös, hogy ebbe a gyülekezet belenyugodott.

Annyira, hogy a másfél évtized alatt szinte még a létezéséről is megfeledkezett. 2005-ben a Törökőrrre csak 1992 óta járó, tehát a harangról mit sem tudó Szabó István gondnokunk, és felesége Júlia asszony úgy gondolta, 25. házassági évfordulójukat méltó ajándékkal ünneplik, s harangot adományoznak a gyülekezetnek. Rögtön kiderült, van harang, hogyne volna, csak hát nem tudják megszólaltatni. S ha már, akkor persze nem ártana az egészet felújítani. Nekifogtak.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás az 5. oldalról
(Hírek)

A lapnak Bölcskei Gusztáv, a Magyarországi Református Egyházi Zsinat lelkes elnöke ostoba, kártékony és elfogadhatatlan magatartásnak nevezte, hogy a budapesti Szabadság téri lelkipásztor a Zsidó Világszövetség magyarországi ülésének idejére anticionista tüntetést szervezett, s hogy újra és újra magyarázkodásra kényszeríti a református egyházat. Az értekezlet döntését követően ifj. Hegedűs Loránt a népgyűlést lemondta. Felesége azonban a Szent Korona Rádióban felhívást tett közzé, amelyben a Vértanúk terére ugyanazon napra „a bolsevizmus és a cionizmus áldozataira kegyelettel emlékező” népgyűlést hirdetett. Érdeemes felidézni, hogy öt éve a holokauszttagadó történész, David Irving fellépése miatt, indult már eljárás ifj. Hegedűs Loránt ellen. Akkor az egyházi bíróság lényegében Hegedűs pártjára állva az eljárást megszüntette, s a panaszosokat, Bölcskei Gusztáv püspököt és dr. Nagy Sándor főgondnokot kötelezte 345 ezer forint eljárási költség megfizetésére. (Összefoglaló)

Zsinat. A Magyarországi Református Egyház legfőbb döntéshozó és intézkedő testülete, a Zsinat 2013-as első, április 24-25-én zajlott tanácskozása a törvényalkotási munkára összpontosított. A XIII. zsinati ciklus 12. ülésén, hétéves előkészítés és belső egyeztetések után fogadták el a lelkeszek szolgálatáról és jogállásáról szóló egyházi törvényt. A 2013. szeptember 1-jén hatályba lépő törvény egybegyűjti a lelkipásztorokra vonatkozó korábbi szabályokat, egységesíti a négy egyházkerület joggyakorlatát. Módosította a hatályos egyházi bíráskodásról szóló törvényt, s új ponttal egészítette ki a törvény fő büntetési neveit, egyszersmind elfogadta az új bíráskodási törvény koncepcióját. A testület döntött a református felsőoktatási intézményekről szóló törvény módosításáról is. A Zsinat gyorsjelentést hallgatott meg a 2011-es népszámlálás egyházakat érintő, március végén nyilvánosságra hozott eredményeiről, a magukat reformátusnak vallók számának csökkenéséről. A beszámoló sorából kiemelkedett a júliusi, Mezőtúron rendezendő Csillagpont református ifjúsági találkozó előkészületeiről, és az Egyházi Jövőkép Bizottság munkájáról kapott tájékoztatás. A református egyházi jövőkép munkáló testület az Érintés címet viselő, a gyülekezeteknek segítséget nyújtó kiadvánnyal és személyes találkozók sorozatával széles körű társadalmi vitát kezdeményezett. A Zsinat elfogadta az MRE cigánymissziójának koncepcióját, mely a cigányok közötti szolgálat céljának, teológiai alapvetésének, módszereinek összefoglalója. Idén június végén, 2009 után másodszor, ismét zsinati ülésre gyűlnek a Kárpát-medencében és világ más részein élő magyar reformátusok, hogy megemlékezzenek közös hitvallásuk, a Heidelbergi Káté első kiadásának 450. évfordulójáról, és megerősítsék a Káté új fordításának szövegét. (reformatus.hu)

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról (Hírek)

Egység napja. „Hányattatott történelmünk során sok mindent elvesztettünk: hazát, megélhetést, sokszor még a holnap reményét is, de Istenbe vetett bizodalunk mindvégig megmaradt. Ezt nyilvánítottuk ki 2009. május 22-én, a református egység napján, amikor közösen vallottuk meg, hogy Krisztus a jövő, és mi együtt akarjuk követni őt” – olvasható a Generális Konvent Elnökségének a Magyar Református Egység Napjára a Kárpát-medencei magyar református gyülekezeteknek írt körlevelében. A magyar református egység létrejöttének május 22-én ünnepelt évfordulója a megemlékezésre és a hálaadásra adott alkalmat. Immár hagyományosnak nevezhető módon a május 22-i dátumhoz legközelebb eső vasárnapon, idén május 19-én, Pünkösdvasárnap Kárpát-medence szerte a Magyar Református Egység Napját ünnepeltük. (*reformatus.hu*)

AJÁNLÓ

Könyv. Dr. Huszár Pál, a Zsinat nem lelkeszi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka könyvet adott közre A presbitéri tisztségről címmel jelenlegi és leendő presbitereknek. Arra törekszik, hogy ennek a tisztségnek segítsen visszaállítani méltóságát, tekintélyét, fontosságát. Érdekesen megírt tanulmány kiadvány. (*Kálvin, 168 oldal, 900 forint*)

ALKALMAINK

Hetente

Istentisztelet, vasárnap 10.00
Gyermek-istentisztelet, vasárnap 10.00 (tanévzárásig)
Énekkari próba, vasárnap 9.00 (tanévzárásig)
Baba-mama kör, szerda 10.00-11.00 (tanévzárásig)
Bibliaóra, csütörtök 17.30-19.00 (tanévzárásig)

További alkalmaink

Házi csoport

jún. 12. szerda 17.30-19.00

PICi (Pénteki Ifjúsági Club)

PICi mozi: jún. 7. péntek 16.30-20.00

MÁV-telepi istentisztelet

(1101 Bp. Hungária krt. 1-3. 30. ép.)
vasárnapi napokon 16.00-17.00
jún. 2. és 30., júl. 14. és 28.

Házasság kör

jún. 9. vasárnap 17.00-19.00

Tanévzáró gyülekezeti délután

jún. 16. vasárnap 16.00
Meghívott előadó: Dr. Pásztor Jánosné.
Az előadást követően agapé, majd filmvetítés.

Folytatás a 8. oldalon

Folytatás a 6. oldalról (Értékeink - A harang)

Csorba Péter presbiterünk, és Kapui Gyula villamosmérnök néhány hetes önzetlen és hozzáértő munkával a harangot működőképessé tette és automatizálta. Immár akadály nélkül szólalhatott volna a híveket. Csakhogy közben felépült a templom mögött az irodaház, ennek következményeként a templom körül teljesen bezárult a tér, ahonnan egy-egy vakmerő madár igen, de a harang hang-

ja bizony nem juthatott ki. Ezért döntött úgy 2010. szeptember 9-i rendes gyűlésén az egyházközség presbitériuma, hogy segít a harangnak, s egy a kapu elé állított toronyszerű előtetővel, és a belőle közvetített harangszóval hívja fel a járókelők figyelmét arra: református templom, az Isten háza áll itt! Villányi Judit terveinek megvalósításához egyelőre a szükséges pénzt kell előteremtenünk, de sokkal remélhetjük, hogy hamarosan az építkezés is megkezdődhet.

Dr. Boross Géza II. 1969-1975

Balássy András

Ez az időszak a gyülekezet egyik „aranykora”. A statisztikai adatok ugyan jobbára stagnálást vagy némi csökkenést (istentiszteletek 90-ről kissé 80 alá, keresztelek átlagosan 25 fölöttől 20 alá) mutatnak, ám a rendkívül élénk gyülekezeti élet minőségében komoly változásokat mutat. Az ifjúsági bibliaórák látogatottsága 10-12 főre növekszik az időszak dereka táján. A gyermek-istentiszteleteken 11-ről 15-re emelkedik az átlagos jelenlét. Jól működő, szépen látogatott ifjú házasság bibliaóra indul útjára. Növekszik a diakóniai szolgálat is. Az igehirdetések pedig nemcsak rendkívül színvonalasak, építőek, de a gyülekezet szereti is őket hallgatni – amint erről számos alkalommal találhatunk beszámolót.

A környezetet tekintve csak apróbb változtatások esnek, de persze az állandóan szükséges javítási munkák így is épp elegendő feladatot adnak a gyülekezetnek, amelyből például 1971-ben, főleg presbiterek részvételével tetőfedő- és bádigos brigád szerveződik. Jeney György jóvoltából vaslétra készül a padlásra (1971)

1974 folyamán „a gyülekezet özv. Farkas Jenőné hagyatékából 6 db. kárpitozott zöld támlásszéket s 2 db ugyanolyan karosszéket kapott.” De ne feledkezzünk meg

az 1970-ben bevezetett gázfűtésről (4 konvektor) sem, melyet a szentesi testvérek 10 000 forintos kölcsönre tett lehetővé.

A jubileumok alkalmai is emlékeztetnek: 1971. szeptember 5-én Szamosközi István püspök látogat el ide, 1973 októberében pedig Adorján József esperes nyújtja át 10 éves törökőri szolgálata alkalmából Boross Gézának a gyülekezet ajándékát: egy új palástot.

Mindezen fejlemények, események mögött azonban emberek állnak. Az ő szolgálatuk nyomán áldotta meg Isten ilyen gazdagon a gyülekezetet. Csak néhányukat tudjuk most számba venni.

Világi vezetők

„Lelkészelnök bejelenti, hogy a Németh Lajos halálával megüresedett gondnoki-pénztárosi állásra több kísérletezés után végre sikerült megfelelő embert találni Bocskai Gábor nyugalmazott pénzügyőr őrnagy, képesített könyvelő személyében. (...) Lelkész elnök Bocskai Gábort évek óta ismeri, és pedig buzgó református, egyházát szerető férfinak” – áll az 1970. január 18-i jegyzőkönyvben. A presbitérium egyébként január 1-jétől, visszamenőleg választotta az egyházközség gondnokává. 1976. január 25-én bekövetkezett haláláig viselte ezt a tisztséget.

Folytatás a 8. oldalon

TÖRÖKŐR 7

Folytatás a 7. oldalról
(Dr. Boross Géza II.)

1969. október 19-én, az elhunyt Dénes János helyére Boross Géza presbiterre javasolta Nagy Sándort, aki „négy gyermekes, hívő református férfi. Egész családjával rendszeresen jár a templomba. Kitűnő egyházzenesész és buzgó adakozó.” Ő lett a gyülekezet 1969-ben alakult énekkarának első karnagya. Ez a kórus 1973. március 11-én „megrázó erővel” adta elő Kodály Psalmus Hungaricus-át. Szükség esetén helyettesítette a harmóniumnál az ebben az időszakban kántorkodó Fülöp Gyulát is, és az 1975-ben a Gustav Adolf Werk-től adományként kapott elektromos orgonát is az ő gondjaira bízta.

1974. május 4-én, a Rozs József halála miatt megüresedett helyre hívja be a presbitérium Kókai Ferencet, aki ekkor már régebben tiszteletbeli presbiter volt. Boross Géza így jellemezte őt: „Kókai Ferenc eddig is sokat tett ezért az egyházközségért úgy pénzbeli, mint természetbeni adományaival. Szinte két kezével építette át a tanácstermet, a szószéket, a padlástetőt, a pincelejáró tetejét.”

Boross Gézáné Szappanos Márta

Márta néni, beosztott lelkipásztor, lelkészfeleség, törökőri szolgálatát két, majd hamarosan három gyermekének nevelése és világi állása (orvosírnok volt a X. ker. Egészségházban) mellett látta el. Hétről hétre, vasárnapról vasárnapra hirdette Isten Igéjét reggeli és délutáni istentiszteleteken, gyermek-istentiszteleteken, bibliaórákon. A gyülekezet számára – ha mondhatunk ilyet egyáltalán – legtöbb áldást azonban kétségkívül diakóniai, elsősorban látogató szolgálata hozott.

Jellemzően idős, beteg, magányos gyülekezeti tagokat (vagy olyanokat, akik épp így kerültek be a közösségbe) látogatott hűségesen és rendszeresen. Vitte ezekbe az otthonokba Isten vigasztaló Igéjét, a figyelmes meghallgatás lehetőségét, a jó szót, de vitt – ha kellett, rendszeresen – meleg ételt, ellátott ápolási,

8 TÖRÖKŐR

gondozási feladatokat is. Hihetetlen áldozatkészségről tanúságot téve volt, hogy évi 1000 látogatást is végzett, de később, nyolcórás munka és beosztott lelkészi teendői mellett is 300-500 alkalommal vitte Isten jó hírét az erre vágyóknak – mindig a megfelelő formában.

Szappanos Márta és Boross Géza 1973-ban

Ekkor azonban már nem egyedül. Kezdetben csak néhányan csatlakoztak hozzá a gyülekezetből, majd 1977-től kb. tíz fős diakóniai munkacsoport vezetőjeként, velük kéthetente találkozva nevelte, bátorította, támogatta ebben a szolgálati ágban azokat, akiket Isten talán éppen az ő életpéldája által hívott el erre.

Férjének 1983-ban mondott szavai mindennél találóbban jellemzik őt: „Dr. Boross Gézáné (...) hite nem vulkán, nem tűzhányó, nem is világítótorony, mert sokkal több annál: pásztortűz a modern nagyváros hideg éjszakájában.”

Beosztott lelkészek

Bíró Béla 1968. október 1-jétől került hozzánk az addig itt szolgáló, Rákosfalvára rendelt Kovács Lajos helyett. 1970. október 1-jén helyezték át Rákoshelyre. Utóda Horváth Antal nyugalmazott esperes lett, aki elsősorban a MÁV-telepen munkálkodott. Az 1972-ről szóló beszámoló szerint a kb. 100 MÁV-telepi református közül kb. 30 egyháztag, 10-15 rendszeres templomba járó. „Ezt a maroknyi népet példaadó hűséggel gondozza Horváth Antal ny. esperes testvérünk.” Csak néhány évig tartott ez a kegyelmi állapot, 1975 őszén magához szólította őt az Úr.

Folytatás a 7. oldalról
(Alkalmaink)

Táborok

Délelőtti napközis gyermektábor
jún. 17-21, helyben
Gyermekeztábor
júl. 7-13, Tagyospuszta
Te-TRISZ tábor
júl. 29. - aug. 2., Balatonalmádi
Gyülekezeti hétvége
aug. 2-4., Monoszló

Részletek és jelentkezés elérhetőségeinken.

Lelkészi fogadóórák:

kedd: 17.30 – 19.00 (tanévzárásig)
szerda: 10.00 – 12.00 (tanévzárásig)
csütörtök: 15.00 – 17.00
A fenti időpontokban – a lehetőségekhez mérten – mindig igyekszünk rendelkezésre állni.
További időpontokat telefonon lehet egyeztetni.

Lelkipásztor: Balássy András
Telefon: 333-1942, 30/638-4719
e-mail: torokor@bpeszak.hu
honlap: www.torokor.hu

IMPRESSZUM

TÖRÖKŐR

2013. június

A Budapest-Törökőri
Református Egyházközség lapja.
Kiadja a Presbitérium.
Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Balássy András
Barabás Ildikó
Czanik Péter
Dr. Nagy Sándor
Dr. Nagy Sándorné
Dr. Dibuz Sarolta
Varga Lajos Márton